

LAUDONAS

Vēstis

LAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES AVĪZE Nr. 9 (298) 2020. GADA OKTOBRIS

REDAKTORES SLEJA

Es nebaidos ne no kā un baidos no visa. Tas ir ļoti filozofisks teiciens. Man ir tikai vienas bailes - bailes pazaudēt bailes... Bez bailēm nav dzīves. Ja cilvēks ir dzimis, viņam ir pamats bailēm. Ja cilvēks ir miris, viņš ne no kā vairs nebaidās.

Solu Bokingoltu

Aizvadīts skaists, trauksmains rudens mēnesis - oktobris.

Daudz lietainu dienu, satraukums par koronavīrusa ienākšanu Madonas novadā. It kā skumīgi. Pat ļoti. Daudz sadrūmušu seju, pārmetumu, maz pozītīvā. Citu acīs bailes, citu - vienaldzība.

Šomēnes varu lepoties, ka godam esmu ieguldījusi savu laiku un darbu pagasta avīzes veidošanā, jo tapa gan intervija, gan pārdomas par aktuālo, mini vēstis par notikumiem Ľaudonā. Avīzitei ieguvu ziņas gan no A. Portnova, gan no izglītības iestā-

dēm, gan no bibliotēkas un sociālās aprūpes centra.

Gaidu pieteikumus no interesentiem, kas būtu gatavi iesniegt rakstus par savu ielu, par savu ciemu (Kalmājiem, Beļavu, Sāvienu utt.) rubrikā „Caur Ľaudonās pagastu ejot!”. Šomēnes Sarmas Barkovskas raksts par Avotu ielu, kas ir Graudu ielas vecākā māsa. Būsim atsaucīgi! Stāstīsim cits citam par vietām, pa kurām staigājām, kuras mums ir sirdij tuvas un nozīmīgas paaudžu paaudzēs! Iedrošinu!

Patīkami sadarboties ar Ľaudoniešiem, pagasta iestāžu darbiniekiem, kas ar atdevi un idejām nāk man preti. Šoreiz patīkami pārsteidza Benita Karkovska, kas bija sagatavojuusi mīlu atvadu rakstu savai klases audzinātājai V. Dzērvei.

Redz, it kā tāds vienmūžs laiks, bet, ieskatoties avīzē, paveras pavisam cits skats uz notikušajām aktivitātēm, sajustajām sajūtām Ľaudonā.

Paldies, ka sajūtu tevi, manu mīlo lasītāj!

Laimīgu dienu vēlot -
Katrīna Melānija, redaktore

DĪKA KRĀSTĀ.
KLUSUMĀ STĀVOT.
DOMĀJOT, VĒROJOT.

*Tu esi miers, miers, miers.
Pasaule guļ mums pie kājām.
Ar tevi kopā ik vietu
Es saucu par savām mājām.
(I. Ziedonis)*

Katrīnas Klaviņas foto

Loretas Ducenas foto

MAZĀS VĒSTIS NO LAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES

Īsumā par notikušo oktobrī. Apkopojums tapis sadarbībā ar Artūru Portnovu

IPAŠMU UZTURĒŠANAS NODAĻA, DĀRZNIECE INGA ZĀLĪTE

Darbošanās pie valsts svētku vides dekoru plānošanas un izgatavošanas, kā arī parka un citu pagasta apstādījumu kopšana - veco ziedu likvidēšana, ravēšana, kurmju rakumu zemes vešana uz dobēm.

SOCIĀLĀS APRŪPES CENTRS

Pabeigti darbi pie āra labiekārtošanas, celiņu un jaunā lapene pieejama klientiem.

Jaunā lapene pie ļaudonās sociālās aprūpes centra.

ANDREJA EGLĪŠA ļAUDONAS VIDUSSKOLAS KOPMĪTNES

Pabeigts būvēt un kļūst pieejams aktivitātēm ārā basketbola grozs un laukums skolēniem.

Basketbola grozs, kas uzstādīts pie skolas kopmītnēm.

Bruģētais celiņš, kas ved gan līdz dīķim, gan līdz skolas kopmītnēm un bibliotēkai.

LAUDONAS KAPU KAPLIČĀ

Tika pabeigti un nodoti darbi logu nomaiņai kapličā.

Ľaudonās kapsētas kapličā nu gaisma iespīd caur jaunām logu rūtīm.

KATLU MĀJAS

Nomainīts katls Avotu ielas lielajā katlu mājā (apkurina skolu, PII, pansionātu, kopmītnes, doktorātu, bibliotēku un aptieku) un uzsākta apkures sezona visās trīs pagasta katlu mājās.

KULTŪRAS NAMS

Tiek plānoti darbi un pasākumi, pielāgojoties Covid-19 valstī noteiktajiem ierobežojumiem.

Otrdienās norit biedrības “Liograde” organizētie šūšanas kursi SIA „Zelta sproga” vadībā.

15. oktobrī noritēja biedrības “Liograde” tikšanās ar iedzīvotājiem, lai uzņemtu jaunus biedrus (mērķis - ie- saistīt maksimāli daudz iedzīvotāju).

ESTRĀDE

Tika uzstādīta lapene pie volejbola laukuma estrādē (pārvesta no pansionāta, jo pansionātam tagad ir jauna).

Vecajai lapenei nu atrasta jauna mājvieta – estrādē, pie volejbola laukuma! Sargāsim un saudzēsim to!

Katrīnas Klaviņas teksts un foto

RUNĀ ARTŪRS PORTNOVS

Labdien, mīlie līdzcilvēki! Situācija pasaule, Latvijā, novadā un pagastā

Situācija pasaule, tajā skaitā mūsu novadā un pagastā, ir ļoti sarežģīta. Un tiem, kuriem darba pienākumi prasa šo situāciju saprast un risināt, nav viegli. Turklat ir sabiedrības daļa, kas šo situāciju apzināti vai neapzināti sarežģī, ar saviem viedokļiem cenšoties šķelt sabiedrību un kūdīt cilvēkus. Es aicinu mūs visus būt atbildīgiem un mēģināt saprast kopainu no visām pozīcijām, no vieniem redzeslokiem. Saprotu, ka ierobežojumi un uzliktie pienākumi daudzus apgrūtina, iestājas nogurums, un papildu nasta, kas uzlikta uz katras cilvēka pleciem, kļūst arvien grūtāk panesama. Tas, kas Šobrīd notiek pasaule, ir kaut kas neskaidrs, kaut kas nesaprota. Bet situācija neuzlabosies, ja katram liksies, ka viņš zina labāk, kā rīkoties, kā dzīvot un ko darīt. Nepalīdzēs līdzcilvēku noskaņošana uz to, ka šādi vai tādi noteikumi un ierobežojumi būtu ignorējami. Nepalīdzēs citu noskaņošana uz to, ka Saeima vai ministri nezina, ko dara, un mūs māna. Īsto patiesību varbūt neuzzināsim nekad, bet mūsu pilsoņa pienākums ir ievērot izdotos likumus. Mēs, sabiedrība kopumā, esam viena komanda, bet komandai jāstrādā kopā viena mērķa vārdā. Un mērķis šoreiz ir palikt veseliem, palikt dzīviem. Un, ja mums katram ir dota iespēja kaut nedaudz pielikt palīdzīgu roku kopīga mērķa sasniegšanā, tad padomājam par to un esam atbildīgi pret līdzcilvēkiem! Mūsdienu pasaule, kad informācija, gan patiesa, gan nepatiesa, izplatās tik strauji, ļoti svarīgi ir domāt kritiski. Gribot negribot jāuzticas valsts varai, kuras galvenais uzdevums ir rūpēties par mūsu sabiedrību. Protams, varam sākt apšaubīt visu ko, bet jau izsenis pierādījies, ka bažām par kaut ko ir liels spēks pieņemties apjomos un nonākt līdz situācijai, kad neticam vairi nekam.

Oktobra mēnesis aizritējis, godinot mūsu izcilā ļaudonieša Andreja Eglīša piemiņu un svinot 108. gadadienu kopš viņa dzimšanas. Esot kapos, dzejnieka atdusas vietā, runājām par to, kādā laikā bija jādzīvo mūsu novadniekiem. Tie bija gadi, kad pasaule plosījās kari, kad katram bija jārūpējas ne tikai par sevi, bet arī par saviem līdzcilvēkiem. Atceros savas vecmammas Vlijas Portnovas vārdus: “Galvenais, lai nebūtu kara!” Viņa zināja šīs nelaimes posteošās sekas. Tāpat gribu atgādināt, kā par visam nesen pie mums ciemojās Ukrainas bērni, kuru ģimenes cietušas kara dēļ. Mēs savām acīm redzējām sāpes un zaudējuma ciešanas pieredzējušus bērnus. Karā diemžēl cilvēkiem nav varas lemt pār savu likteni un tiek iznīcinātas neskaitāmas dzīves, ģimenes, apdzīvotas vietas. Mums ir tā laime pašiem lemt par savu dzīvi, pašiem pasargāt sevi un cilvēkus sev līdzās. Savas mājas un apdzīvotās vietas. Pavisam elementāri - sargājot sevi. Es nesaku, ka maskas palīdz, bet arī neesmu speciālists, kurš būtu izpētījis, vai tās nepalīdz. Un mans pienākums ir ievērot likumus, ticot, ka tā pasargāšu gan sevi, gan citus. Lai atbildīgās personas valstī lemj par vēlamo rīcību, jo tas ir viņu uzdevums. Mums katram šajā pasaule ir savs uzdevums. Darīsim katrs to, ko vislabāk protam, un to, ko mums uzticēts darīt. Neapšaubot vai nenoniecinot citu paveikto. Jā, mēs dzīvojam daudz drošāk vietā pasaule. Drošāk no dabas katastrofām, no bīstamiem dzīvniekiem, kukaiņiem vai rāpuļiem. Drošākā no terorisma draudiem vai no slimībām iedzīvotāju nelielā blīvuma dēļ. Un, iespējams, tas mūs nedaudz iemidzina, domājot, ka redz - pie mums jau viss ir droši. Bet, tāpat kā pie auto stūres vai ar mazu bērnu uz rokām, arī šādos īpašos

apstākļos nedrīkst tik vienkārši atslābināties. Un, kā redzams, vīrušs nonācis arī līdz mūsu novadam un kaimipu pagastiem. Saka jau: gudrais mācās no citu kļūdām, bet muļķis - tikai no savām. Un ar lielu pārliecību varu teikt, ka mēs, ļaudonieši, esam gudri un spējam būt atbildīgi. Viss reiz pāriet. Arī šīs briesmas reiz būs aiz muguras. Un tad jau gan droši varēsim visaptveroši filozofēt, kas bija pareizi un kas ne. Šobrīd cilvēku veselības un drošības labā aicinu - lūdzu, esiet atbildīgi, ievērojot likumus un noteikumus, kā arī no sirds lūdzu neizplatīt baumas un nepatiessas ziņas, lai cik ticamas tās arī būtu.

Pārmainas pagasta pārvalde

Runājot par pārmaiņām, vēlos jūs oficiāli informēt, ka mūsu pagasta pārvaldē sākuši darba gaitas jauni kolēģi, kuri gatavi ar sirdi un dvēseli strādāt, lai uzlabotu kopējo pagasta labklājības līmeni un parūpētos par iedzīvotāju ērtībām un labsajūtu. Vispirms vēlos izteikt vislielāko pateicību mūsu līdzšinējam īpašumu uzturēšanas nodaļas (ĪUN) vadītājam Jurijam Simsonam, kas gadu desmitiem rūpējies gan par komunālo pārvaldību pagastā dažādās jomās, gan atbildīgi veicis autobusa šofera pienākumus. Jurijs ir viens no tiem ļaudonu patriotiem, kuram pateicoties dzīvojam tik skaistā, sakoptā, drošā un attīstītā vidē. ļoti daudzi no viņa pienākumiem un darbiem palikuši sabiedrības acīm nemanāmi, jo tie ir darbi, kas par sevi nerunā. Bet, liekot roku uz sirds, varu teikt, ka Jurijs veica liela apjoma darbu, jo mūsu pagasts nav mazs. Satiekot uz ielas, neaizmirstiet pateikt viņam paldies par nenovērtējamo ieguldījumu mūsu līdzšinējā dzīvē! Strādājot kopā diendienā ar Juriju, nonācām pie atziņas, ka gandrīz neiespējami atrast autobusa šoferi, kas vadātu mūsu skolēnus, kolektīvus un dotos citos izbraucienos pēc novada vai citu pagastu pieprasījuma. Un tāpat vienos viedoklis bija, ka īpašumu uzturēšanai būtu jāvelta maksimāli liels apjoms laika un darba. Tāpēc vienojāmies, ka Jurijam uzticēsim būt pilntiesīgam autobusa vadītājam, nekur tālu nepazūdot no sabiedrības redzesloka ar savu padomu un dalīšanos pieredzē. Jaunos pienākumus Jurija vietā uzņēmies mūsu vidusskolas absolvents Gatis Gailītis. Jā, esmu dzirdējis un jau saņēmis pārmetumus, ka tiek pieņemts darbā ne-vietējais. Varu atbildēt, ka priekšroka vienmēr tiktu dotu ļaudonietim, ja vien starp kandidātiem būtu personība, kurā būtu apvienotas augstās prasības šīm amatam. Aicinu paļauties uz mūsu izvēli un dot Gatim laiku sevi pierādīt. Jau no pirmajām dienām šajā amatā viņu redzam kā ļoti zinošu, enerģisku, ātri reagējošu, saprotību un tajā pašā laikā prasīgu vadītāju. Gatis ātri mācās, un viņa līdzšinējā pieredze ir iespaidīga. Mūsu pagastam ir ļoti paveicies, ka Gatis izrādījis interesu un piekritīs strādāt ļaudonā. Sarunās ar Gati esmu norādījis, ka viņam ir vēlme kļūt par pilntiesīgu ļaudonieti un pārcelties uz dzīvi šeit. Mūsu jau tā kuplais iedzīvotāju pulks aug, un tā ir laba ziņa. Drīzumā arī “Laudonas Vēstu” redaktore sagatavos interviju, lai visus iepazīstinātu ar mūsu jauno kolēģi. Tiem, kas uzskata, ka izvēle šajā jautājumā bijusi nepareiza, aicinu sazināties ar mani. Atradīsim laiku sarunai, kurā esmu gatavs visu izskaidrot un pastāstīt par ĪUN vadītāja konkursa norisi un pieņemtajiem lēmumiem. No savas puses ar pavisam tiru sirdsapziņu varu teikt, ka izvēlējos atbilstošāko kandidātu mūsu pagasta un iedzīvotāju

 turpinājums no 3. lpp.

labā bez pazīšanās vai savtīgām interesēm. Ja kādam tā neliekas, esmu gatavs viņu uzklausīt. Arī mana vieta šajā amatā nav akmenī iekalta. Katram ir iespēja pretendēt uz pārvaldes vadītāja krēslu, kurā, ticiet man, smagu izvēlu un nepopulāru lēmumu pieņemšana ir ikdiena, kas prasa gana daudz laika, nervu un veselības. Paldies tiem, kas ir saprototi un kuru uzticību esmu noplēnījis ar savu darbu!

Turpmāk sporta zāle būs pieejama visiem

Tāpat ar prieku pazīnoju, ka mūsu pagastam izdevies piesaistīt jaunu, aktīvu un tajā pašā laikā jau pieredzējušu darbinieci sporta organizatorisko jautājumu risināšanā. Mūsu jaunā kolēģe Lāsma būs gan sporta organizatore pagastā, gan sporta zāles pārzine, kas nozīmē to, ka tagad katram, kas vēlēsies nodarboties ar sportu vai arī aktīvi pavadīt savu brīvo laiku sporta zālē, būs tāda iespēja. Sporta zāles durvis būs valā regulāri, pielāgojoties mūsu iedzīvotāju vajadzībām. Tiem, kas vēlēsies nodarboties ar komandu sporta veidiem, vai tiem, kas gribēs sporta zālē darboties individuāli, - visiem tāda iespēja būs. Aicinu jūs apsvērt, kas ir tās aktivitātes, kas jums būtu interesantas, - vingrot vai nākt ar bērniem rotaļāties zālē. Varbūt ir vēlēšanās ar saviem vecākiem vai vecvecākiem vienkārši izkustēties. Mums ir plaša inventāra izvēle. Ir vingrojamie paklājiņi, ir dažādu sporta veidu bumbas. Var nodarboties gan ar volejbolu, gan basketbolu. Pat tenisu var spēlēt. Mums ir laba un kvalitatīva trenāžieru zāle. Un nav jau jānāk visiem vienā laikā. Ja ir vēlmes savā draugu lokā vai noteiktā vecuma grupā izkustēties, tad droši vērsieties pie Lāsmas un viņa pielāgos laikus tieši jums. Būsim aktīvi un veseli! Protams, grupu nodarbības būs iespējamas tad, kad tiks atcelti vai mainīti šobrīd esošie drošības nosacījumi valstī. Arī ar Lāsmu nākotnē jūs tuvāk iepazīstinās mūsu avīzes redaktore Katrīna Melānija kādā no nākamajiem numuriem. Pačukstēšu vien to, ka Lāsma bijusi Latvijas sieviešu izlases regbījā un apbraukājusi daudzas pasaules valstis, savu piederzi tagad veltot mums.

Pagastā dzīvojošo sunu īpašnieku problēmas

Atkārtoti vēlos pievērst jūsu uzmanību tik nopietnam jautājumam kā mājdzīvnieku turēšana pagasta centros. Gan Sāvienā, gan Ľaudonā abos krastos Aiviekstei. Ir skaidri jāapzinās (to nosaka arī likums), ka vietās, kur līdzās ir kaimiņi un dzīvo citi cilvēki, savus četrkājainos draugus suņus nedrīkstam laist vienus pašus nepieskatītus. Lai tā būtu diena vai nakts, to nepieļauj likums. Un iemesls ir pavisam vienkāršs - īpašnieks savu dzīvnieku pazīst vislabāk, bet katram cilvēkam ir atšķirīga pierede saskarsmē ar suņiem. Un ticiet man, daudziem tā ir ļoti traumatiska un nepātīkama, pat neaizmirstama bērnības trauma. Saprotu argumentus, ka sunītim arī vajag izskrieties, saprotu, ka esat pārliecināti, ka tas nevienam neiekodīs vai pāri nenodarīs. Citi saka, ja sunim nav nodarīts pāri, viņš neuzbrucks. Jums ir taisnība attiecībā uz savu suni, bet jāsaprot, ka dzīvojam sabiedrībā, kurā ir noteikumi, kas ieviesti, rūpējoties par visiem tās locekļiem. Paldies tiem, kas šos noteikumus saprot un ievēro! Paldies tiem, kas pēc sarunas ar mani, sākuši tos ievērot! Piekrītu, ka sunim arī jāizskrienas un jāizstaigājas, tāpēc līdz jūs: ja esat pieņemuši ģimenē mīluli, tad rūpējieties par viņu! Atrodiet ikdienā laiku izvest sunīti pastaigā pie pavadas, veltiet viņam savu uzmanību! Mums apkārt ir daudz ceļu, plaši lauki un meži, kur staidzināt savus draugus. Dariet to un esiet atbildīgi!

Braukšana pa grants ceļiem

Vēlos arī atgādināt, ka dzīvojam pagastā, kurā ir daudz grants ceļu. Bieži saņemu sūdzības, ka gadās situācijas,

kas būstamas tieši uz ceļiem. Kāds, apdzēnot otru, ieņem akmeni stiklā, cits traucas vēja ātrumā, sabiedējot un apdraudot pretī braucošo šoferi un pasažierus. Drīzumā mums būs asfaltēts ceļš uz Madonu, un braukšana klīns drošāka. Ir atrisināti visi šķēršļi aizķeršanās dēļ, kad dabas draugi rūpējās par Aiviekstes palienēs dzīvojošajām vardēm, un “Latvijas Valsts ceļi” ar Satiksmes ministrijas svētību mums apsolījuši asfaltētu ceļu. Ceļinieki jau pavasarī grib sākt asfaltēšanas darbus. Bet šobrīd, kamēr gaidām un turpinām braukt pa zemes ceļiem, lūdzu, būsim atbildīgi un saprototi pret līdzcilvēkiem! Piebremzēsim, kad kāds brauc pretī vai kāds iet pa zemes ceļu, vai mēģinot kādu apdzīt! Labais vairo labo. Paldies par sapratni!

Skolas siltināšana būs!

Labas ziņas esam saņēmuši arī no Centrālās finanšu un līgumu aģentūras, kas darbojas Finanšu ministrijas pakļautībā, par to, ka akceptēts skolas energoefektivitātes projekts. Lai gan mums kopā ar pašvaldības pārstāvjiem un kolēgiem no novada domes vēl jāprecizē dažādas nāsnes, varam teikt, ka skolas siltināšanas darbi tiks uzsākti jau nākamgad.

2020. gada budžets būtiski samazināsies

Ar lielām bažām gaidām nākamā pašvaldības budžeta plānošanu. Kā jau dzirdēts, pašvaldību budžeti tiek samazināti par 5%, salīdzinot ar šo gadu, un tas nozīmē, ka būs ļoti rūpīgi jāplāno izdevumi, tēriņi un savas iespējas, domājot par investīcijām un attīstību arī mūsu pagastā. Bail pat domāt un pieminēt vārdus “stātu samazināšana” vai “algu griešana”. Bet drošības šobrīd nav... Diemžēl tādā apjomā, kādā darbus paveicām šogad, vairs strādāt nevarēsim. Šogad izdevās saremontēt jumtu Mētrienas kapu kapličai, jauniešu centram un Sāvienas bibliotēkai, ielikt jaunus logus Ľaudonās kapu kapličai, daudzus darbus izdarīt skolā un bērnudārzā, uzlabot apvienotās virtuves tehnisko bāzi un pie pansionāta izveidot skaistus celiņus, kas reizē izmantojami arī bērnudārza, bibliotēkas, skolēnu kopītnu un aptiekas vajadzībām. Tie ir lieлākie no paveiktajiem darbiem, un jāsaka paldies katrai pagasta iestādei, kas rūpējās par savas vides un iedzīvotājū, kā arī par savu klientu ērtību uzlabošanu.

Dienas klūst īsākas, rūpes par drošību palielinās

Kā jau katru gadu rudenī, arī šogad aicinu dienas tumšajā laikā parūpēties par to, lai esam redzami, pārvietojoties ārpus mājas. Liekam klāt apgērbam, somām un velosipēdiem atstarotājus, nekautrējamies vilkt atstarojas vestes, darām visu, lai esam pamanāmi uz ielas, rūpējoties par savu drošību un dodot iespēju sevi redzēt tiem, kas pārvietojas ar transportlīdzekļiem! Paldies vikiem, kuri to jau dara!

“Liograde” atkal turpinās savu darbu

Nobeigmā vēlos padalīties ar labo sajūtu, kas pārņema pēc biedrības “Liograde” atkalsatikšanās. Kādu laiku biedrības darbība bija apturēta, bet nu ar prieku varu paziņot, ka visi Ľaudonās iedzīvotāji ir laipni aicināti atkal izrādīt interesi par pievienošanos biedrībai. Jo kuplākā skaitā mēs būsim, jo lielākas iespējas būs uzlabot pagasta dzīvi jomās un procesos, kur pašvaldībai nepietiek līdzekļu vai resursu. Arī jomās, par kurām pašvaldība neatbild. Īsāk sakot, katram, kurš grib uzlabot un pilnveidot pagasta dzīvi un mūsu cilvēku labklājību, biedrības durvis ir plaši atvērtas. Aicinu nākt ar idejām, ierosinājumiem un ar savu iesaistīšanos būt daļai no Ľaudonas.

MĒNEŠA JUBILĀRS

*Un jā, reizēm vajag
Kaut ko mīlu,
Sirdij tuvu, patiesu:
Maigu pieskārienu,
Cīruļa dziesmu,
Uguns liesmu,
Zalu zālīti un pūku liegu,
Kas matos ieķeras
Un priečājas par nieku,
Kas liek pasmaidīt
Un mīlēt saules rietu.
Reizēm vajag,
Lai mēs ietu,
Tālāk triektu.
Reizēm vajag:
Apstāties,
Ieklausīties,
Izbaudīt
Katrū nieku.
IR cilvēks radīts laimei - tāpat kā putns lidojumam.*

VALDIS KĻAVIŅŠ

30. oktobrī atzīmēja 80 gadu jubileju!

SIRSNĪGI SVEICENI VALDIM UN ARĪ
PĀRĒJIEM OKTOBRA MĒNEŠA LAUDONAS
PAGASTA JUBILĀRIEM!

Katrīna Kļaviņa

PĀRDOMAS PAR AKTUĀLO

Pat sejas masku es likšu, pieminot Tevi, un, kad man zem maskas šķitīs mazliet smacīgi, atcerēšos, ka tā ir liela laime - aizvien spēt elpot un būt.

Rudens atnākšana sekmējusi milzīgu saslimstību - ikgadējās iesnas un klepus, jo, ejot cauri peļķēm, samirkus kājas, kas laicīgi nav tikušas siltumā; un ja piemetas vēl lielāka skāde - koronavīrus...

Arī Laudonas pagastā redzam, ka gan veikalā „Katrām”, gan DUS „Ceļmalas”, gan apmeklējot iestādes, kurās nav iespējams nodrošināt divu metru distanci, esam aicināti lietot sejas maskas.

Iz daudz spītnieku, tādi, kas atsakās maskas likt, bet īsti argumentēt, kādēļ to nedara, nespēj, ir tādi, kas sejas masku nemaz neprot lietot, uzvelkot to un atstājot nāsis ārpus maskas, ir tādi, kas neuztraucoties vien atsaka: „Kā būs, tā būs!”, un citi kliedz, ka visi taču esam vietējie, un

neviens taču nav slims! Protams, liela daļa Laudonas pagasta iedzīvotāju prasmīgi sekot aicinājumam un ikdienas gaitās masku lieto.

Es vēlos uzsvērt, ka iespēja saslimt ar koronavīrusu Laudonā nav nereāla. Nav! Protams, aicinu cerēt uz to labāko, ievērot prasības, dezinficējot rokas, regulāri mainīt maskas, kas ir paredzētas vienreizējai lietošanai (nevis katru reizi, dodoties uz veikalau, lietot masku, kas jau iegādāta šī gada martā un jau lietota). Laudona atrodas pa ceļam daudziem, jo cilvēki mēdz doties no Jēkabpils uz Madonu, no Lubānas uz Jaunkalsnavu u.tml. Mūsu pagasts ir vieta, kur cilvēki mēdz piestāt. Arī pilnīgi svešnieki, un negaidiet, ka viņiem uz pieres būs rakstīts, ka viņi ir koronavīrusa nēsātāji!

Manuprāt, ar šo slimību ir tā - kāds to tikai pārnēsā, pat neizjūtot simptomus, kāds to izslimo vieglāk vai smagāk, kāds izslimot vairs nespēj. Un nav tā taisnība, ka vissmagāk būs tikai tiem, kas jau sirgst ar kādu hronisku slimību. Var nepaveikties arī līdz šim pilnīgi veselam cilvēkam.

Internetā vietnē Facebook 16. oktobrī izlasīju par Lieenes Liepas, Talsu novada bāriņtiesas priekšsēdētājas, nāvi, kuru izraisīja koronavīrss.

Ko par to saka **Slimību profilakses un kontroles centrs**:

„*SPKC Infekcijas slimību riska analīzes un profilakses departamenta direktors Jurījs Perevoščikovs preses konferencē stāstīja, ka epidemiologiem nav sīkākas pēdējā mirušā pacienta medicīniskās dokumentācijas, bet SPKC epidemiologs ar konkrēto personu bija runājis divas reizes, un, pēc paša saslimušā vārdiem, nekādas blakusslimības cilvēka anamnēzē nebija identificētas.*

Tāpat Perevoščikovs atklāja, ka pirmajā reizē, sazinoties ar pacientu, tam bijusi viegla slimības gaita, bet pēc tam veselības stāvoklis strauji pasliktinājies un otrajā reizē slimniekam jau bijis grūti komunicēt.

Ekspersts uzsvēra, ka tas nav nekas jauns, ja saslimst un smagi slimīmo arī veseli cilvēki, lai gan tas, protams, esot retāk. (materiāls no apollo.lv)

Un ko par to saka **mirušās personas paziņa Elīna Lāce** sociālajā vietnē Facebook:

„Nē, man tomēr ir jāuzraksta. Ilgi esmu dzīvojusi ar sajūtu, ka vēroju slikti iestudētu izrādi, bet vairs nespēju klusēt. Kaut vai Lieenes piemiņas dēļ.

Jūs, kuri mēnešiem ilgi ar aizdomām vai pat bravūru mētājat frāzes par to, ka nepazīstat nevienu ar COVID-19 saslimušo!

Vai aptverat, kas tā bija par milzīgu laimi - nepazīt nevienu ar COVID-19 saslimušo?! Šī ir tā diena, kad daudzi no mums, Talsos dzīvojošajiem, ne tik vien pazīst kādu saslimušo, bet pazīst arī kādu, kurš ir miris no šīs saslimšanas.

Es loti, loti būtu gribējusi, lai šāda diena nekad neienākt.

Visai paredzami, ka tagad modīsies visi tie, kuri nespēs neaizrādīt, ka šīm cilvēkiem jau iepriekš bijušas plaušu saslimšanas. To, ka ir jau pamodušies, var redzēt komentāros pie LTV Ziņu dienesta ieraksta.

Ak, jūs, laimīgie, kuru slimības vēsture ir tik plāna kā apsveikuma kartīte! Jūs, „čaki norisi”, kuriem nav jā-izvairās no slimībām, jo slimības izvairās no jums! Jūs, kuriem nav vajadzības valkāt sejas maskas, jo visas slimības uzvelk sejas maskas, ieraugot jūs!...

Es Lieni pazinu pavisam maz, toties mūsu dzīves krustojās notikumā, kurā mēs burtiskā nozīmē bijām ne tik vien metru, bet pat daudzus metrus virs zemes, - lidojumā ar gaisa balonu. Gaisa balona grozā mēs ar Lieni bijām

turpinājums no 5. lpp.

blakus. Viņa nelidoja pirmoreiz. Viņa lidoja, jo zināja, ka viņai patīk lidot ar gaisa balonu.

Es, kas sīrgstu ar nepieciešamību dokumentēt dzīvi, tur, augšā, iemūžināju mūs abas. «Prieks bija kopā būt,» Liene atrakstīja, kad vēlāk nosūtīju viņai šo bildi. Viņa rakstīja, ka domā lidojumu ar gaisa balonu atkārtot zie- mā.

Piekritu, ka tā nav peļama ideja, un mēs smējāmies, ka iztēlē, protams, redzam baltu ziemu ar varenām kupe- nām, nevis dublāinu. Liene jokoja, ka der gan arī dublāi- na, ja tik laimējas mīksti piezemēties kādā lielākā peļķē. «Ja nu rudens pusē sāk komplektēties komanda uz ziemu, es piedalos!» toreiz viņai teicu. «Tātad uz saziņu!» Liene atbildēja.

Ir pienākusi rudens puse, negribēta piezemēšanās ir notikusi, un tā peļķe ir sanākusi liela un dziļa...

Liene, ja es vēl kādreiz lidošu ar gaisa balonu (un var- būt pat ziemā...), es to darīšu Tavai piemiņai. Pat sejas masku es likšu, pieminot Tevi, un, kad man zem maskas šķītis mazliet smacīgi, atcerēšos, ka tā ir liela laime - aizvien spēt elpot un būt.

Visdziļākā līdzjūlība piederīgajiem... ”

Kāds mani tagad varbūt izsmies, ka atļaujos ievietot publikāciju par to pagasta avīzē, vērtējot manu rakstīto kā propagandu vai kaut ko tamliedzīgu, taču es zinu, ka kāds tagad aizdomāsies.

Sejas masku obligāti jāvalkā:

**Sabiedriskajā
transportā**
(t.sk. atrodoties autoostā
un dzelzceļa stacijā)

**Veikalā,
apteikā,
pastā**

**Apmeklējot
muzeju, izstādi,
bibliotēku,
dievkalpojumu**

Vietās, kur nevar ievērot 2 metru distanci, nav fiziski atdalšu barjeru un uzturas ilgāk par 15 minūtēm

Aktuāla informācija
par COVID-19

www.spkc.gov.lv
www.covid19.gov.lv

VĒSTIS NO IZGLĪTĪBAS IESTĀDĒM

VĒSTIS NO ANDREJA EGLĪŠA LAUDONAS VIDUSSKOLAS IZ SKOLAS DZĪVES OKTOBRĪ

Ir rudens... Šī rudens krāsu bagātību ne uzgleznot, ne aprakstīt, tas vienkārši bija jāizbauda tiešā saskarē ar dabu, ko arī katrs pēc savām iespējām centāmies darīt.

Skolas dzīve jau rit intensīvākā gultnē, jo skolēni ir atkal iegājuši parastajā darba ritmā, protams, ievērojot ierobežojošos noteikumus, saglabājot uzmanību un atbilstību. Bet, tā kā dzīve katru dienu piedāvā jaunas korekcijas, tad jau pirms rudens brīvdienām 7.-12. klašu skolēni atkal atsāka attālināto mācību procesu pēc rotācijas principa. Pēc brīvdienām šo klašu skolēni nedēļu strādās attālinātā režīmā pēc valstī noteiktajiem ārkārtas situācijas noteikumiem. Cerams, ka iestrādnes un iemaņas sa-

COVID-19 ierobežošanai papildus ievēro:

Klātienē ne bērniem, ne pieaugušajiem
nenotiek **interesu pulciņi**, koris,
dejošana un citas nodarbiņas grupās.
Drīkst notikt individuālās nodarbiņas.

**7.-12. klašu skolēni no 26. līdz 30.
oktobrim mācās attālināti**

Tikai individuālās nodarbiņas var notikt mūzikas un mākslas
skolās. Izņēmums ir profesionālās izglītības iestādes, kur
skolēni iegūst arī vispārējo vidējo vai pamatizglītību.

Aktuāla informācija
par COVID-19

www.spkc.gov.lv
www.covid19.gov.lv

Atceries pamatprincipus, lai pasargātu sevi un citus!

Visur, kur
iespējams, ievēro
2 metru distanci

Ja esi slims,
paliec mājās

Regulāri mazgā
vai dezinficē
rokas, vēdinā
telpas

Seko norādēm
un ievēro
nosacījumus

Aktuāla informācija
par COVID-19

www.spkc.gov.lv
www.covid19.gov.lv

Pieņemiet lēmumu par savu veselību katrs pats, atce- roties, ka jūsu lēmums ļoti būtiski ietekmēs arī pārējo
sabiedrību.

Veselību un nepadošanos!
Katrīna Klaviņa

glabājušās no pavasara.

Virzot gan skolotāju, gan arī vecāku uzmanību uz bērncentrētu apmācības procesu, kurā galvenā figūra ir skolēns, izglītības procesā pielietojam tādu mācību me- tožu izmantošanu un situāciju radīšanu, kas dod iespēju pašam skolēnam. Viens no svarīgākajiem principiem tiek minēts integrētās pieejas princips, jo skolēnam, jaunie- tim būs jādzīvo un jādarbojas reālā vidē, kur nepiecie- šamās zināšanu jomas un realitātes komponenti veido sarežģītu veselumu.

turpinājums 5. lpp.

turpinājums no 6. lpp.

Oktobris - svētki skolotājiem!

Mūsu skolas 12-tie kopā ar pārējiem skolēniem bija sagatavojuši virtuālu, bet emocionālu sveicienu skolotājiem, iepriekš veicot nelielu aptauju. Bija iespēja citam citu iepazīt vēl vairāk.

Sestdienā, 10. oktobrī, skolotāji devās nelielā izbraukumā. Pabijām Valmieras novada Vīnakalnu picēriņā, kur arī pašiem tika dota iespēja reāli darboties, dažu minūšu laikā pagatavojot īstu itālu picu.

Vakars tika aizvadīts teatrālā gaisotnē, noskatoties režisora G. Surkova veidoto izrādi “Tilti” - mamma vēstuli bērniem. Izrādi caurstrāvoja īpašas emocijas, kas reizēm liek paskatīties arī pašiem uz savu dzīvi pavism citādākā gaismā.

Oktobrī skolēni un skolotāji piedzīvoja vienreizēju tikšanos ar īpašu cilvēku - ventiņu stāstnieci un zāļu sievu Līgu Reiteri, kura ar savu atraktīvo uzstāšanos klausītājus pārliecināja par vārda spēku. Vārdam ir ieteikme tad, ja tam iekšā ir dzīvība. Ar vārdu var celt un kaut, ar vārdu var iznīcināt un radīt. Tikšanās reizē mūsu skolā galvenā saruna bija par valodu - tās kultūru, vērtību, dažādiem dialektiem un apvidvārdiem. Tika ievirzītas sarunas par nākamajām tikšanās reizēm, jo stāstniecie lieлизki prata panemt klausītājus ar savu valodu, žestiem, mīmiku un hārismu. Brīnišķīgi!

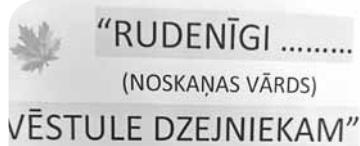

Ventiņu stāstniece un zāļu sieva
Līga Reitere.

Oktobris - mūsu novadnieka dzejnieka Andreja Eglīša mēnesis! Šogad atzīmējam viņa 108. dzimšanas dienu. Rudenīgi apcerīgas vēstules dzejniekiem rakstīja 4.-12. klases skolēni, atklājot savas izjūtas par šo īpaši krāšņo rudeni un A. Eglīša dzegas pērlēm. Labākie skolēnu darbi tiks atlasīti apbalvošanai. Ľoti sirsnīgi un emocionāli noritēja bibliotekārā stunda 3. klases skolēniem. Viņi va-

Łaudonas kapsētā, pulcējoties pie Andreja Eglīša kapa.

Oktobrim raksturīgais
rādošu darbu konkursss.

un miglas sagša
gulst pār lau-
kiem. Arī cilvēki
ar rudenīgi ap-
cerīgām sajūtām
pamazām ieiet
garo nakšu tum-
sībā. Izmanto-
sim šos mirkļus,
lai parunātos ar
sevi..!

Par muzikālo noskaņu pieminas brīdi parūpējās skolēni
un Jānis Trūps (pirmais no labās).

Selga Balode,
Andreja Eglīša Łaudonas vidusskolas
bibliotekāre

Andreja Eglīša Łaudonas vidusskolas
bibliotekāre

Spēlēju, dancoju Vidzemē!

Ir aizvadīti pirmie divi jaunā mācību gada mēneši. Šis laiks ļoti darbīgi aizritēja skolas folkloras kopi “Driksnēni”. Kopa piedalījās Jaunpiebalgas, Rankas, Ľaudonas un Cesvaines bērnu un jauniešu folkloras kopu kopprojektā “Spēlēju, dancoju Augšvidzemē”, kura laikā dalībnieki apguva Vidzemē pierakstītos tradicionālos

dančus, muzicējot un dejojot kopā ar etno kompāniju “Zeidi”.

Šajā projektā kopā sanākot katras kopas muzikantiem, izveidojās skanīga kapela, kuras sastāvā bija - akordeons, cītara, vijoles, kokles, stabules, bungas un bubins. Viena no vijolniecēm bija mūsu kopas dalībniece Dārta Elīze Macijska.

Danču meistarklasi vadīja Dace Circene. Viņas moto ir - muzikantam ne vien ir labi jāspēlē, bet jāspēj arī konkrētā deja izdejot, lai zinātu dejas tempu, raksturu, pauzes, akcentus.

Tad nu mēs ar dančiem arī sākām!

5. septembrī pirmo reizi visi tikāmies Jaunpiebalgas kultūras namā, kur Daces Circenes vadībā apguvām astoņus Vidzemē pierakstītus dančus - *Hoiram, Dancis, Pavasara deja, Tūdaliņ, tagadiņ, Dāmu polka, Ritam štram, Septiņpolka, Valceris*, kur katra deja bija ar savu rakstu, noskaņu, grūtību pakāpi. Deju skolotāja Lāsma Skutāne, kas atlasīja dančus, atzina, ka dejas nav vieglas, bet interesantas un mazāk zināmas. Visas šīs astoņas dejas tika atlasītas atbilstoši folkloras kopu ģeogrāfiskajām novadu vietām. Tā katra kopa tika pie kādas savas jaunas dejas. Noskaidrojot, kuras no dejām bija bērnu favorītes, izrādījās, ka tās ir Liepā pierakstītā *Dāmu polka* un Cesvaines *Tūdaliņ, tagadiņ*.

Tā veselu mēnesi kopā ar deju skolotāju Ingu Puja- ti slīpējām deju soļus, līdz 9. oktobrī Jaunpiebalgā saņācām vēlreiz kopā, lai nosvinētu savu varēšanu. Kopā dancojām, muzicējām, mielojāmies un priecājāmies.

Pieredzējušo “Zeidu” muzikantu klātbūtnē deva mums visiem labskanīgumu un drosmi, iedvesmu jaunajiem muzikantiem.

Paldies Ievai Damrozei, kas rakstīja un īstenoja šo projektu, sponsoriem un visiem tiem, kas palīdzēja kopi noklūt Jaunpiebalgā.

A. Gudrīte,
folkloras kopas “Driksnēni” vadītāja

VĒSTIS NO PII “BRĪNUMDĀRZS”

“Ktrs mēs esam savas dzīves autors. Ktrs mēs varam veidot savu unikālo stāstu. Dzīvi mēs rakstām ar pildspalvu, nevis zīmuli. Izdzēst neko nav iespējams. Katrā darbībā, ktrs izteiktais vārds, katra apzinātā doma saglabājas līdz mūža beigām.”

A.Puriņš

No izstādes “Rudens virtenes”. Dace Cīrule ar meitiņu.

No Skolotāju nedēļas noķerts mirklis.
Skolotāja V. Blanko-Antona.

No izrādes “Eža brīnumnūjina”. No kreisās: Dina Simsone, Līgita Edelberga, Sandra Zavale, Linda Āboļiņa.

Neņemot vērā situāciju valstī, bērnudārzā ik dienu jaušama rošība. Skan bēru smiekli, noris mācību process, kurā tiek pētīts, izzināts, atklāts, secināts, noskaidrots, radīts vēl un vēl, un vēl...

Noslēdzoties septembrim, mūsu bērnudārza audzinātājas bija sagatavojušas īpašu izrādi mazajiem septembra jubilāriem - “Eža brīnumnūjīna”. Izrādē Ezis (skolotāja Dina Simsone) un zaķis (skolotāja Sandra Zavale) devās meklēt piedzīvojumus. Un labi, ka Ezim bija brīnumnūjīja, kas viņus izglāba no visādām nelāga situācijām, pat no izsalkušā Vilka (skolotājas palīdzē Līgita Edelberga). Teicēja lomā iejutās skolotāja Linda Āboļiņa.

Oktobrī iesākās ar Skolotāju dienai veltītu nedēļu, kurā skolotājām bija sagādāti dažadi uzdevumi katrai dienai. Ierasts, ka skolotājas uzdevumus pildīt uzdot saviem audzēkniem, bet šoreiz bija pašām jāzīmē, jāraksta, jāfotografē un vienkārši jābūt skaistām. Rezultātu varējām aplūkot kopējā prezentācijā, kas radīja ganadarījuma sajūtu par paveikto.

Ļoti patīkami, ienākot bērnudārzā, vērot dabas virteni izstādi. Paldies ikvienai ģimenei, kas atbalstīja šo ieceri, kopīgi ar bērniem uzburrot šo skaistumu!

13. oktobrī mūs priecēja viesmākslinieki no Rīgas ar pamācošu leļļu teātra izrādi “Pasaka par Diegabiksi”. Bija milzīgs prieks redzēt bērnu sejās patiesu interesu, līdzjūtību un aizrautību, to skatoties.

Vēlam visiem veselību, sapratni, dzīvesprieku, baudot skaisto rudenī. Mācīsimies no bērniem, kas dzīvē tver visu viegli un bauda tieši šo brīdi, jo tieši šim brīdim ir patiesā vērtība, un tas ir neatkārtojams.

**Arita Kalniņa, PII “Brīnumdārzs” skolotāja
Nadeždas Jegorovas un Līgas Blektes foto**

LAUDONA, LEPOJIES!

Łaudonas jaukais koris “**Lai top!**” 3. oktobrī viesojās Lūznavas muižā ar skanīgo koncertprogrammu “**Tevi nevaru izdziedēt dziesmā!**” diriģenta Jāņa Trūpa vadībā.

Diriģents Jānis Trūps.

Santas Klaviņas foto

Putnu pazīst pēc dziesmas, cilvēku pēc darbiem...

Braucot pa īsāko ceļu no Ľaudonas uz Madonu, sešus kilometrus no Ľaudonas ir autobusa pietura - Kalnāji. Tur brīvvalsts laikā pa Kalnāju apkaimes pauguriem bija izkaisītas vairākas saimniecības: „Purnavieši”, „Dibenī”, „Ozolnieki”, „Beļaviņas”, „Āriņi”, „Dičmaņi”...

Daļa no tām padomju laikā bija palikušas tukšas un meliorācijas rezultātā tika nopostītas.

Šoreiz stāsts būs par „Beļaviņām”, kuras apsaimniekoja Ošu ģimene, un tā bija priekšzīmīga saimniecība. Ģimenē auga divi dēli - Jānis un Pēteris. Karš izpostīja skaisto lauku sētu un ģimenei nācās dzīvot pirtīņā. Pamažām Ošu tēvs būvēja māju dzīvošanai.

Ošu vecākajam dēlam Jānim sākas skolas laiks, bet jaunākais dēls Pēteris nebija pierunājams palikt mājās. Tā sākās abu brāļu skološanās Ľaudonas vidusskolā. Ľaudonas vidusskolas skolotājiem bija augstas prasības zināšanu apguvē un viņi pēc skolas beigšanas stingri sekoja absolventu gaitām. Ľaudona toreiz varēja lepoties ar augstu reitingu sekmju ziņā. Pēc skolas beigšanas brāļu ceļi šķīrās. Pēterim bija stingra apņemšanās kļūt par dakteri. Studiju laikā arī medicīnas studentiem bija jādodas talkās lauksaimniekiem palīdzēt novākt ražu. Tur Pēteris iepazinās ar paralēlā kursa studenti Birutu un tā iesākās viņu draudzība. Studiju beigu gados Pēteris un Biruta savienoja savu dzīvi gan priekos, gan bēdās...

Biruta izvēlējās kļūt par acu slimību speciālisti, bet Pēteris kļuva par vienu no pirmajiem anestesiologiemi Paula Stradiņa slimnīcā. Pēc dažiem gadiem Biruta no Paula Stradiņa slimnīcas pārgāja strādāt uz Bērnu slimnīcu Vienības gatvē un uzņēmās rūpes par bērnu un pusaudžu acu gaišumu līdz pat šodienai. „Beļaviņas” bija vieta, kur Pētera ģimene vasaras varēja pavadīt kopā. Tur bija liels pagalms, ābeļdārzs, ogu krūmi, sakņu dārzs un galvenais - svaisgs gaiss, bet mājas apsaimniekošanā un uzturēšanā kārtībā darbu arī te pietika. Būdamī „Beļaviņās”, Pēteris un Biruta ne vienam vien ļaudonietim snieguši palīdzību un ieteikumus veselības jautājumos. Manam ļoti slimajam tēvam 1999. gadā Pētera Oša vārds palīdzēja iekļūt Paula Stradiņa slimnīcā. Liels paldies par pašaizliedzīgo darbu! Lielā negaisa laikā „Beļaviņās” iespēra zibens un nodega māja. Pēteris un Biruta tobrīd bija aizbraukuši uz

Pēteris Ošs ar kundzi Birutu pēc apbalvojuma saņemšanas.

Rīgu. Nu Pēteris un Biruta vasaras pavada vagoniņā, kurā ir viss dzīvei nepieciešamais.

Liels notikums Pētera dzīvē ir balvas „Gada balva par mūža ieguldījumu medicīnā” saņemšana. Cienījamais ārsts joprojām strādā Paula Stradiņa klīniskās universitātes slimnīcā, kurā viņš bija viens no pirmajiem anestesiologiemi, kas sāka sirds vārstuļu un vainagartēriju operācijas mākslīgajā asinsritē. Izcils ārstu skolotājs, mācību grāmatu un zinātnisko publikāciju autors.

Astrīda Ozoliņa, ļaudoniete

VĒSTIS NO SOCIĀLĀS APRŪPES CENTRA

1. oktobrī, atzīmējot Starptautisko senioru dienu, Andreja Eglīša Ľaudonas vidusskolas skolēni devās ciemos uz Ľaudonas pansionātu, lai ar muzikāliem priekšnesumiem iepriecinātu pansionāta iemītniekus.

Savukārt 2. oktobrī Ľaudonas pansionāta iemītnieki devās uz Ľaudonas kultūras namu, lai baudītu svētku koncertu un bankeetu.

Liels paldies duetam „Sandra” par brīnišķīgo koncertu!

Pansionāta klienti guva pozitīvas emocijas un svētku sajūtu.

turpinājums 12. lpp.

← turpinājums no 11. lpp.

Andreja Egļiša Ľaudonas vidusskolas skolēni priekšnesuma laikā Ľaudonas sociālās aprūpes centrā.

Katrīna Klaviņa
Signes Prušakevičas foto

VĒSTIS NO BJIC „ACS”

**BJIC "Acs" no
17.10.2020-06.11.2020
var apmeklēt tikai
individuāli.
Iepriekš piesakoties:
nr. 26599860
Jauniešiem no 13+
gadiem jālieto sejas
aizsargmaskas,
jādezinficē rokas un
jāievēro 2m distance.**

Laiks skrien ātri, un klāt jau jaunais “Laudonas Vēstu” izdevums ar atskatu uz BJIC “Acs” aktivitātēm.

Nav noslēpums, ka laimīgs cilvēks ir paēdis cilvēks. Arī jauniešu centrā mums patīk našķēties, izmēģināt ko jaunu pavārmākslā vai arī visiem sen zināmas un garšīgas lietas padarīt vēl gardākas.

25. septembrī mēs cepām ābolus. Šoreiz rudens gardumu

- ābolus - jaunieši varēja pildīt ar šokolādi, medu, karamēlu mērci un zefiriem.

2. oktobrī jaunieši izmēģināja savas spējas galda spēlē “Scrabble”. Veidot vārdus no nejauši izvilktiem burtiem tā, lai beigās sakrātu visvairāk punktus, nav nemaz tik viegli. Jauniešiem nācās palauzīt galvas, bet kopā, palīdzot cits citam, gandrīz no visiem burtiem tika izveidots kāds vārds. Pēc spēlēs iepriecinājām savus vēderus ar Anetes cepto kēksu.

Vai esat kādreiz mēģinājuši gatavot mājas čipsus? BJIC “Acs” 9. oktobrī jauniešiem bija iespēja izmēģināt divus veidus, kā pagatavot kraukšķīgi gardus mājas čipsus. Lai

Spēlējot “Scrabble”.

Spēlējot cirku.

turpinājums no 13. lpp.

Gatavojot.

Pārbaudot.

Radošā enerģija.

varētu salīdzināt garšas, cienājāmies arī ar veikalā nopērkamajiem čipsiem. Tomēr secinājums - pašu gatavotie vienmēr ir daudz garšīgāki!

6. un 13. oktobrī BJIC “Acs” telpās notika dambretes pēcpusdiena. Bērni un jaunieši savā starpā spēlēja dambreti, dalījās ar labākiem gājienu padomiem.

7. oktobrī skolas sporta zālē bērni piedalījās sportiskajā aktivitātē “Mācāmies basīti”, kuras laikā varēja aktīvi izkustēties, mācīties driblēt bumbu un mest to grozā. Beižoties ar Covid-19 valsts noteiktajiem ierobežojumiem, turpināsim labi pavadīt laiku un apgūt basketbolu.

Valstī noteikto jauno ierobežojumu dēļ no 17. oktobra līdz 6. novembrim jauniešu centru var apmeklēt tikai individuāli, iepriekš piesakoties. Jauniešiem no 13 gadu vecuma centra telpās jāauzturas sejas aizsargmaskās, jādezinficē rokas un jāievēro 2m distance. Būsim atbildīgi un ievērosim drošības noteikumus!

Cerēsim, ka drīz atkal varēsim kopā jauki un atraktīvi pavadīt laiku jauniešu centrā!

**Gita Dzene, BJIC „ACS” skolotāja
Gitas Dzenes, Anetes Smirnovas foto**

DZĪVESSTĀSTS

Saruna ar Annu Anitu Amatu

Kopš oktobra Latvianas kultūras namā par saimnieci ir kļuvusi Anna Anita Amata, kamēr Signe Prušakeviča ir devusies ilgākā atvaļinājumā.

Anita pazīstama pēc saviem darbiem. Mēs viņu zinām kā prasmīgu režisoru gan Latvianas amatierētātrīm, gan Mētrienas tautas nama dramatiskajam kolektīvam „MasakaRāde”; savukārt mētrienieši lepojas ar to, ka Anita vada Mētrienas pagasta vidējās paaudzes deju kolektīvu „Meteņi”.

Ņemot vērā jauna darbinieka ienākšanu Latvianas pagasta pārvaldē, domāju, ka arī latvianiešiem plašāk jāiepazīst jaunā Latvianas kultūras dzīves veidotāja.

Ir zināms, ka neesat latvianiete. Vai varat pastāstīt, no kurienes nākat un kā vide atšķiras no Latvianas?

Jā, tā ir tiesa, es neesmu latvianiete. Kaut gan Latvianas man nav gluži sveša vieta. Latvianas bērnudārzā savus pirmsskolas gadus pavadīja mani bērni. Meita un audžu-dēls pabeidza Latvianas vidusskolu.

Es pati nu jau 33 gadus dzīvoju Mētrienā un uzskatu šo vietu par savējo. Vai atšķiras vide... grūti teikt. Man liekas, ka nē.

Kāda ir jūsu iegūtā izglītība un iepriekšējās darbavietas?

Pēc pirmās iegūtās izglītības esmu zootehnīce. Man liekas, ka jaunā paaudze pat nezina tādu profesiju. Bet sirdī vienmēr esmu bijusi tuvu kultūrai.

Jau no bērniņas piedalos pašdarbībā - gan dziedāju, gan dejoju, gan spēlēju teātri. Un jau daudzus gadus mans darbs saistīs ar kultūras dzīvi. Tādēļ esmu beigusi ļoti daudz un dažādus kursus, lai pilnveidotos kultūras jomā. Bet strādāju vairāk pēc izjutām.

Man patīk strādāt komandā, tad ir kam paprasīt padomu. Nekad neesmu kaunējusies no tā, ka kaut ko nezinu.

Kas jūs ir pamudinājis pievērsties kultūras darbam?

Kā jau teicu, esmu rūdīta pašdarbniece. Arī Mētrienā vienmēr “grozījos” pa tautas namu, iesaistījوس dažādos pasākumos. Kad tā sagadjās, ka mūsu tautas nams palika bez vadības, man piedāvāja šo darbu. Tā tas arī sākās. 13 gadus nostrādāju par Mētrienas tautas nama vadītāju.

Laukos grūti sameklēt kolektīvu vadītājus, jo alga diemžel ir diezgan maza. Tādēļ pati uzņēmos arī amatierētātra un deju kolektīva vadīšanu. Šos abus kolektīvus vadu vēl joprojām.

Ja jūs nostrādātu kultūras jomā, ko tad jūs darītu?

Tagad pat nezinu, ko vēl citu darītu. Pirms kāda laika vienā intervijā arī teicu, ka esmu laimīgs cilvēks, jo mans darbs pilnīgi sakrīt ar manu hobiju, ar manu sirdslietu. Tā kā tiešām nezinu, ko citu darītu.

Kāds ir jūsu viedoklis par Latvianas pagasta pārvaldes darbinieku kolektīvu? Vai ātri iejutāties?

Par Latvianas pagasta pārvaldes darbinieku kolektīvu man ir vislabākais iespāids. Man ļoti patīk kolektīvs. Sirsnīgi, atsaucīgi, strādāt gribōši kolēgi. Katrs ir savā vietā, katrs zina, ko dara.

Tas arī rada laba kolektīva sajūtu. Iejutos labi, gluži sveši man šie cilvēki nebija, jo jau divus gadus esmu arī Latvianas amatierētātra vadītāja. Tas arī bija ļoti svarīgi, lai pieņemtu šo piedāvājumu aizvietot Signi viņas atvālnājuma laikā.

Kāda ir sadarbība ar pagasta pārvaldes vadītāju Artūru Portnovu?

Mana pirmā tikšanās ar Artūru bija kā ar aktieri. Jo, kā jau zināt, viņš aktīvi spēlē teātri Latvianā. Viņš kolektīvam ir labs ieguvums.

Par pagasta pārvaldes vadītāju Artūru Portnovu arī varu droši teikt, ka viņš ir savā vietā. Īsts Latvianas pat-

riots. Tādam arī jābūt vadītājam. Prasīgam. Taisnīgam. Tādam, kam rūp cilvēki un tas, ko viņš dara.

Pagaidām sadarbība ir laba, un ceru, ka tāda arī paliks.

Kas visvairāk sagādā grūtības jūsu darbā? Ko spējat izdarīt viegli?

Par grūtībām un panākumiem vēl ir par agru runāt.

Man ir liela drošības sajūta, jo Signe ir ļoti atsaucīga, nekad neatsaka padomu un palīdzību. Vienīgi varbūt neesmu bijusi ļoti aktīva sociālo tīklu lietotāja, bet tagad tas jādara aktīvāk un drošāk. Bijušas bailes ko izdarīt nepareizi. Bet es mācos. Darbu bremzē arī situācija valstī vīrusa Covid-19 dēļ.

Šajā grūtajā situācijā īsti nezini, ko plānot, kā paveikt savu darbu. Negribas pievilt Signes un Artūra uzticēšanos.

Kāda ir jūsu darbadiena, kad COVID-19 radītie apstākļi ir sarežģījuši arī kultūras jomu?

Pagaidām darbadiena neatšķiras no parastās darbadienas. Kaut kādi pasākumi drīkst notikt, kādi pagaidām jāliek “uz pauzes”. Tas mazliet traucē, jo nav tāda noteikta datuma, kad tad varēs strādāt ierastā ritmā.

Bažas par pašdarbību kā tādu, jo cilvēkiem var apnēti šī neziņa, tādēļ var pajukt kolektīvi. ļoti cerēsim, ka tā nenotiks. Un mēs pacietīgi un ar atbildību visu izturēsim.

Ar pagasta pārvaldes vadītāju, protams, izrunājām nākotnes plānus, bet kā būs, to redzēsim.

Vai jums ir kādi hobiji vai iemīlotas nodarbes brīvajā laikā? Ja jā, vai iespējams pastāstīt sīkāk par tiem.

Protams, ir arī iemīlotas nodarbes. Man patīk šūt. Neesmu gan nekāda profesionālā un izcila šuvēja, bet sev un arī kādai draudzenei šo to izšuju.

Lasu grāmatas. Patīk ceļot. Ar sportu esmu uz “jūs”, bet šod tad nūjoju un vingroju.

Kas jūs spēj iedvesmot un kas ir jūsu autoritātes?

Iedvesmo mani radošums. Un visi radoši cilvēki savā ziņā ir manas autoritātes, lai kādā jomā viņi darbotos.

Sarunas nobeigumā varbūt vēlaties kaut ko pateikt Latvianas pagasta iedzīvotājiem, avīzes lasītājiem?

Pirmkārt, protams, veselību. Arī mīlestību. Mīlestību pret sevi un pret cilvēkiem sev blakus. Un vēl atcerēties, ka kopā mēs esam spēks, kopā mēs varam paveikt daudz.

Ļoti ceru uz jūsu atbalstu un sapratni!

CAUR LAUDONAS PAGASTU EJOT

AVOTU IELAS STĀSTS

Łaudonas saullēkts

*Aiviekste lēna un naksnīgi brūna.
Pielēkā rasā vilgst piekrastes sūna.
Laiivu pret straumi caur miglu es iru,
Līganos meldzis kā glāstiādams šķiru.
Krūmā ar šķiestu šņāc Pēteris Šnore:
-Kur tā tik ogri jau pamodies šorūt?
Pabrauc do molai! Ko ar tiem smelķēniem!
Brauksam uz šņaunaciem pie Toces elkšēniem...
Piepeši aizbirst balts kaiju sniegs-
Liekas, pār plavām tur aizlido miegs.
Atskan uz tilta pakavu klinda,
Drīz jau pie pienotavas būs rinda...
Uzdzirkstīt saule. Paceļas migla.
Diena pār Krustkalniem atlido žigla.
Skatu kā putnu tālumā svied –
Vasaras krastos Aiviekste zied!*

Jāzeps Osmanis.

Katrai vietai ir savs stāsts - arī Avotu ielai. Tikai jāieklausīs...

Avotu iela ir Graudu ielas vecākā māsa, tā ir izveidota agrāk, tāpēc ir bijusi vairāk apdzīvota. Avotu iela divās vietas krustojas ar Graudu ielu. Es šīs ielas iedzīvotājus labi iepazinu pirms kara, kad iznēsāju pa mājām apkātrakstus ar pagasta valdes lēmumiem un rīkojumiem. Katrā mājā bija jāsanēm paraksts par apkātraksta izlasišanu. Apkātrakstus iedzīvotāji iznēsāja pēc kārtas. Man šo atbildīgo pienākumu uzticēja vecāki. Es biju lepna, ka varu paveikt tik svarīgu uzdevumu.

Mūsdienās Avotu ielas iedzīvotāju skaits ir palielinājies, jo ir vairāk ēku nekā pirms kara.

Avotu iela 1 - astoņpadsmit dzīvokļu māja Avotu ielas sākumā līdzās krustojumam ar Brīvības ielu. Tajā dzīvo gan strādājošas ģimenes, gan pensionāri. Redzams, ka iedzīvotāji rūpējas par savu māju. Vasarā balkonus rotā krāšnas puķes, apkārtnei ir sakopta.

Avotu iela 3 - šo ēku padomju laikā uzcēla kā bērnudārzu. Tagad tur ir arī ģimenes ārsta prakse, pansionāts, aptieka, bibliotēka un arī skolas kopmītnes. Pirms kara šajā vietā bija plava, pār kuru veda taciņa uz pareizticīgo baznīcu. Pa to varēja iziet arī uz Brīvības ielas.

Brāļu Ozoliņu ozols, kas stādīts pirms astoņdesmit gadiem.

Otrā ielas pusē izvietota katlu māja. Kādreiz šeit, piekalnītē, uz grāvja pusē atradās skolotāja Indriksona ģimenes dārzs, auga pat ogu krūmi.

Avotu iela 5 - šī māja piederēja Lapiņu ģimenei, tā ir viena no retajām ēkām, kas palika nenodedzināta. Tagad māja pieder Avotiņu ģimenei, viņi to izremontēja un iekopa tās apkārtni.

Avotu iela 7 - šeit kopš 1933. gada dzīvoja Pēteris un Alvine Šķornieki. Pēteris bija amatnieks, aizrāvās ar makšķerēšanu. Kopā ar viņu ir makšķerējis dzejnieks Jāzeps Osmanis, kas vasaras pavadīja Łaudonā. Viņš Pēterim ir veltījis rindas dzejoli „Łaudonas saullēkts”.

Tagad šajā mājā dzīvo Jāzeps un Zenta Mikanovi, viņi jaunībā bija ļoti strādīgi, enerģiski un dzīvespriecīgi cilvēki. Viņu meita Velga ir manas klases skolniece. Pašlaik Velga ar lielu sirsniņu aprūpē savus vecākus. Lielas pārvērtības Mikanovu māja pieredzēja, pateicoties viņu mazdēla Kaspara Bremšmita uzņēmībai un prasmēm. Pēc mājas pārbūves tajā dzīvo arī Kaspara ģimene, kurā aug divi bērni.

Avotu iela 6 - pirms kara šeit māju sāka celt Łaudonā pazīstams fotogrāfs Rūdolfs. Karš pārtrauca celtniecības darbus, māju nodedzināja pat nepabeigtu.

Tās vietā pēc kara savu ģimenes māju uzcēla Uldis un Aina Broki. Uldis bija ekskavatorists, Aina strādāja patērētāju biedrībā par grāmatvedi. Viņiem ir divi bērni - Zigurds un Laima. Aini mīlēja visi kaimiņi, īpaši bērni, viņas laipnības un sirsniņas dēļ. Mēs, kaimiņenes, pie viņas pulcejāmies viņas jubileju reizēs. Kad Aina pati vairs nespēja aiziet uz kaimiņu jubilejām, viņa tiem sūtīja savas brīnumgardas kūciņas. Kad Brokiem vēl bija saimniecība, Uldis ar dāsnu roku nesa kaimiņiem abādu kāpostus. Ainas aiziešana mūžībā kaimiņiem bija liels zaudejums.

Tagad Broku māja pieder Viktora Timaškova ģimenei, kurā aug trīs bērni. Viktors pats remontē māju, jo nav darba, ko viņš neprot.

Avotu iela 8 - Šeit māju uzcēla Augusts un Emma Rozenes. Viņi sāka tajā dzīvot 1939. gadā. Kara laikā brīnumainā kārtā nebija nodegusi saimniecības ēka. Tajā viņi apmetās, kamēr atjaunoja dzīvojamo māju. Es pie viņiem dzīvoju neilgu laiku, kad sāku iet Łaudonās skolā un vēl nebijām pārcēlušies no Mētrienas. Kad Emma Roze pēc vīra nāves palika viena, pie viņas apmetās skolotājas Vījas Portnovas ģimene - vīrs Miervaldis un trīs bērni - Aija, Dainis un Guntais.

Vījas Portnovas vienīgā darbavietā bija Łaudonās vidusskola. Daudzu paaudžu ļaudoniešiem viņa ir iemācījusi lasīt, rakstīt un rēķināt. Skolotājas pedagoģiskais devums bija paraugs citiem. Ar darba mīlestību un pienākumu apziņu viņa izcēlās kolektīvā, iemantoja bērnu un viņu vecāku cieņu. Tagad vecvecāku mājā saimnieko Artūrs Portnovs ar ģimeni.

Avotu iela 10 - Pēteris un Alvīne Gailīši savā mājā sāka dzīvot 1932. gadā. Pēteris bija betonētājs, Alvīne - mājsaimniece. Pēc kara viņi uzcēla nelielu māju. Padomju laikā strādāja skolā par kalpotājiem. Viņiem bija trīs bērni - Mirdza, Jānis un Ilga. Alvīnei patīkā rokdarbi, viņa man adīja cimdus. Atceros viņu silto, mājīgo istabību un laipnību. Pēc Gailīšu nāves viņu māju iegādājās Milda Bremšmite, tagad šī māja ir nojaukta.

Avotu iela 12 - pirms kara šeit bija Pētera Krēslīņa māja. Kad to nodedzināja, viņš jaunajai mājai izvēlējās citu vietu Liepu ielā, klusā meža ielokā, kur tagad dzīvo viņa meita Ruta. Krēslīņu mājas vietā padomju laikā uzcēla divstāvu māju, kurā dzīvo Valentīns Atvars ar sievu Mārīti, Arnolds

turpinājums no 16. lpp.

Pie Avotu ielas 16. Skats uz vienu ielas galu.

un Veronika Antonoviči un Ruta Bojāre. Visi ir izpalīdzīgi un jauki kaimiņi, man pazīstami kopš jaunības dienām.

Avotu iela 14 - šeit atradās Edes Eiholces māja kopš 1934. gada, kad viņas vīrs to uzcēla. Līdz tam ģimene dzīvoja dažādās vietas. Viņu meita Velta atcerējās, ka daudz laika pavadījusi Ľaudonas mācītājumuižā, kur toreiz strādājuši viņas vecāki. Viņa priecājusies par skaistajiem Svētupes krastiem un mācītājmužas ābeļdārzu. Veltas māsu Mildu mācītājs Avots pieņemis par audžu meitu. Brālis Aleksandrs bija jau Rīgā. Pēc mājas uzcelšanas Veltas tēvs nomira, viņas ar māti dzīvoja divatā. Velta beidza Ľaudonas lauksaimniecības skolu. Prasmi strādāt rokdarbus un cept garšīgus klinģerus, audzēt un kopīt puķes - to visu Velta apguva skolā. Taču viņai šie darbi padevās īpaši labi, jo tie tika veikti ar mīlestību. Pēc mājas zaudešanas kara laikā to no jauna uzcēla Veltas vīrs Haralds. Lai gan viņu ģimenē bija trīs bērni - Tālis, Līga un Inīta, mājā vieta atradās arī kara laikā cietušajam brālim Sašam, kas māsas ģimenē nodzīvoja līdz pat mūža beigām. Viņš bija liels palīgs bērnu audzināšanā. Par dabas mīlestību, par dažādu darbu prasmi viņi ir pateicīgi Sašam. Velta 32 gadus ir nostrādājusi pastā, 11 no tiem par priekšnieci. Klusi un nemanot viņa vadīja savu kolektīvu. Velta bija gaišs cilvēks. Viņai piemita sirds inteliģence un mīlums. Kad es 1965. gadā pārcēlos uz Ľaudonu, viņa mūsu ģimeni uzaicināja ciemos Ziemassvētku vakarā. Tā es tiku uzņemta kaimiņu pulkā, bet mana meita Iveta iepazinās ar Eiholcu bēriņiem.

Veltai jaukas vecumdienas nodrošināja meita Līga ar vīru un mazdēlu Ata ģimene, kas tagad saimnieko viņas mājā. Atim un Ingai ir trīs bērni.

Pēdējo reizi ar Veltu tikos viņas 95. dzimšanas dienā, kad pie viņas ciemojāmies ar kaimiņienēm. Lielajā jubilejā viņu sveica meitas un mazdēla ģimenes, kā arī dēls Tālis ar meitām un mazdēliem.

Avotu iela 16 - Antona un Leontīnes Šķēļu māja. Tā tika uzcelta kolhoza laikos strādniekiem. Antons un Leontīne bija cukkopji, viņi paspēja labi paveikt ne tikai smago darbu fermā, bet arī uzturēt priekšzīmīgā kārtībā personīgo saimniecību un māju. Leontīnes skaistās puķu dobes un sakoptais pagalms vienmēr priecēja garāmgājējus. Viņi bija izpalīdzīgi, prata atlicināt laiku arī kaimiņu jubilejām. Tagad viņu māja ir bērnu zinā.

Avotu iela 18 - pie šīs mājas aug liels ozols - pagātnes liecinieks. To ir iestādījuši Jānis un Pēteris Ozoliņi, kad viņi kopīgiem spēkiem sāka celt māju trīsdesmito gadu beigās. Brāļu ieceres nepiepildījās, jo sākās karš. Kārtējo māju Avotu ielā nodedzināja nepabeigtu. Jānis nepārnāca no kara, bet Pēteris ar ģimeni uzsāka dzīvi Ľaudonas pagasta „Bringulos”. Pašlaik viņa meita Astrīda dzīvo Avotu ielā 1. Uz Ozo-

Varenā akācija - piemiņa meitām no Rasmas Lencbergas.

liņu mājas pamatiem kolhozs uzcēla māju un to 1975. gada vasarā piešķīra Ľaudonas vidusskolas jaunajai direktorei Rasmui Lencbergai ar meitām Ingu un Elītu.

Rasma Lencberga ienāca Ľaudonā ar skaistu sapni par jaunās skolas celtniecību. Šis sapsnis kļuva par īstenību, jo 1977. gada 1. septembrī skolēni sāka mācīties jaunajā skolā, ko direktore uzskatīja par sava darba mūža krāšnāko pieminekli. Rasma bez liekiem vārdiem prata īstenot lielus plānus, bija atsaucīga, iejutīga, bija kopā ar kolēgiem prieķos un bēdās. Direktore deva pajumti skolotājam Pēterim Mihailovam viņa pēdējās dzīves dienās. Arī es esmu izjutusi viņas atbalstu. Tagad skolotājas Lencbergas mājā saimnieko viņas meitas. Viņas aprūpē mammas dēstītās ābeles, pati lieлākā piemiņa no viņas - vareni sakuplojušās baltās akācijas.

Avotu iela 22 - pirmās brīvvalsts laikā šeit dzīvoja Līze Zute ar meitu Guniju, bet pēc kara Zušu ģimene Ľaudonā neatgriezās. 1971. gadā šo apbūves gabalu piešķīra Juzefram un Bronislavai Kupraniem ģimenes mājas celtniecībai. 1972. gadā viņi sāka celt māju. Tagad kādreizējā vecvecāku māja ir Jāņa un Gitas Kupranu īpašums, kuru viņi ir pielāgojuši savas ģimenes vajadzībām. Paši būdami atsaucīgi un izpalīdzīgi, viņi ir izaudzinājuši divus lieliskus dēlus - Kalvi un Kristeru. Ľaudonieši noteikti atceras Kristeru no teātra izrādes parkā un no citām aktivitātēm. Kuprani ir mani tuvākie kaimiņi, vienmēr aizsniedzami.

Avotu iela domās ir izstaigāta, un man ir prieks par tās brīnišķīgajiem ļaudīm, priekš, ka tā ar savu bērnu acīm cerīgi raugās nākotnē.

Sarma Barkovska

(Rakstā izmantoti 1941. gada iedzīvotāju uzskaites dati.
Paldies Līgai Calmānei!
Katrīnas Kļaviņas foto)

VĒSTIS NO LAUDONAS PAGASTA BIBLIOTĒKAS

Ir nepieciešami bankas pakalpojumi, bet nav iespēja to apmeklēt?

Swedbank sadarbībā ar bibliotēkām piedāvā **Swedbank konsultāciju dienas.**

Lai plašāk izglītotu par ērtākajiem veidiem, kā izmantot bankas pakalpojumus, palīdzēt sakārtot aktuālās vajadzības, ikviens interesents tiek aicināts uz individuālu tikšanos ar Swedbank konsultantu Ļaudonas pagasta bibliotekā. Jāpiesakās Ļaudonas bibliotēkā personīgi vai zvanot pa tālrungi 25620017 līdz 17. novembrim.

Uz tikšanos aicinām nemt līdzi lietotāja numuru un internetbankas autorizēšanās līdzekli - kodu kalkulatoru vai Smart-ID, kā arī personu apliecinošu dokumentu, kas jaus atrisināt kādas ar Smart-ID radušās problēmas.

P.S. Bankas pārstāvja konsultācija bibliotēkā būs iespējama, ja būs pieteikušies seši un vairāk interesentu.

Par presi 2021. gadam

Izvēlies žurnālus no bibliotēkas krājuma, tādējādi ietaupot savus finanšu līdzekļus.

2021. gadā bibliotēkā būs pieejami šādi preses izdevumi:

Laikraksts *Stars* - lasītavā (netiek izsniegti lasīšanai mājās);

Praktiskais Latvietis, IR, Mājas Viesis, Patiesā Dzīve, Ilustrētā Pasaules Vēsture, Santa, Astes, Ieva, Ievas Stāsti, Ievas Veselība, Ievas Dārzs.

Nāc un izvēlies jaunākās grāmatas!

“Starptautiskā drošība”

“Starptautiskās finanšu un ekonomiskās attiecības”

“Augusts Saulietis. Modernisms un sadzīves reālisms”

Zinta Saulīte “Ērgļu novads skan”

Līviņa Dūmiņa “Artūra Skrastiņa Spogulija”

Zane Nuts “Zosāda”

Vilis Seleckis “Disidents”

Inga Ābele “Balta kleita”

Daina Šadre “Bruņurupuču tango”

Dace Judina “Pēdas putekļos”

Laura Vinogradova “upe”

Karīna Kopmane-Račko “Netīrā”

Maikls Ledvidžs “Nekad neapstājies”

Mārgareta Atvuda “Liecinieces”

Mona Kastena “Glābiet viņu” (turpinājumizdevums)

Diāna Čemberlene “Īrisa zieds margrietiņu plavā”

Odrīja Karlens “Kalendāra meitene” (3. grāmata)

Kārena Vaita “Savrupnams Tredstrītā”

Kristīna Eldžera “Bānkiera sieva”

Kolīna Hūvere “Veritija”

Elizabete Filipsa Sūzena “Padejo ar mani”

Tamāra Horiha Zerņa “Meitiņa”

Makkreita Kimberlija “Veiksmīga laulība”

Lūsinda Railija “Taureņu istaba”

Bērniem:

Lodziņu grāmata “Mūū”

Agnese Vanaga “Pagalma enciklopēdija, jeb kas tad tas?”

Karolīna Roka “Vilkus skola”

Lilija Marija “Laipni lūgti muzejā: Dinosaurium”

Atgādinājums visiem bibliotēkas lasītājiem

Bibliotēkas grāmatu izsniegšanas termiņš ir četras kalendārās nedēļas ar termiņa pagarinājuma iespēju, sazinoties ar bibliotēku. Lūgums pārskatīs savus plauktus, vai nav aizkavējusies kāda grāmata. Iespējams, uz šo grāmatu kāds lasītājs jau krietnu laiku gaida rindā. Pēc 15. novembra ne-apzinīgos lasītājus apzināšu un sazināšos individuāli. Ceru uz sapratni un sadarbību!

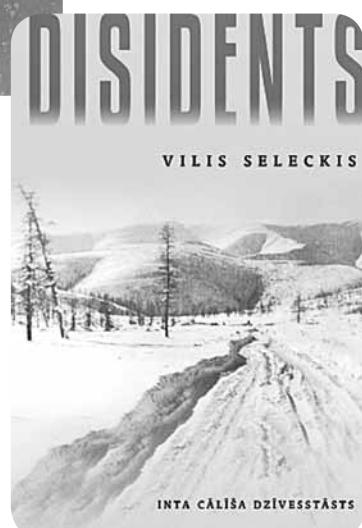
Bibliotēkas aktualitātēm sekojiet <https://www.facebook.com/LaudonasBiblioteka/>

Kontaktinformācija saziņai:

e-pasts: laudonasbiblioteka@madona.lv, tālr. 25620017

Ieva Skuķe,

Ľaudonas pagasta bibliotekas vadītāja

NEKROLOGS

Kad piedzimi, tu raudāji, bet pasaule priecājās.

Nodzīvo dzīvi tā, lai mirstot tas būtu prieks, bet pasaule raudātu.

Veltījums un pārdomas par audzinātāju (Skaidrīti) Veltu Dzērvi

Mūsu klases audzinātāja Ľaudonas vidusskolā no 1969. gada septembra līdz 1972. gada izlaidumam.

Mēs bijām liela klase: no sākuma 27 skolēni, bet beidzām 23. Visi nokārtojām visus eksāmenus. Visus šos vidusskolas gadus skolotāja V. Dzērve mums mācīja algebru, ģeometriju, formulas, teorēmas, pierādījām, ka mākam veikt aprēķinus.

Dažreiz mājasdarbu bija tik daudz, ka aizņēma vai pusi burtnīcas. Skolotāja tās savāca katru dienu un nākamajā dienā jau bija izlaboras, atdeva ar atzīmi - novērtējumu. Burtnīcu kaudzes bija tik lielas, ka pie galda skolotāju istabā nevarēja redzēt pašu skolotāju. Kad burtnīcas nesa uz māju labot, tad meklēja kādu bērnu, kas palīdzētu tās aiznest.

Skolotāja bija stingra gan pret sevi, gan pret mums - skolēniem.

Noteiktība, taisnība, precizitāte bija skolotājas ceļa rādītāji. Nekādas atlaides un taisnošanās. Viņas teicēns: „Neizpildīji vienu dienu, otrā dienā pildīsi jau dubultvairāk.” Dzīvē šī iemācītā atbildība, sevis un citu cienīšana ir ļoti vajadzīga.

Skolotājai nebija izredzēto, labāko vai sliktāko, vai bezcerīgāko skolēnu. Visi bija vienādi, bet par centību skolotāja skolēnu vienmēr uzslavēja. Vidusskolas devītajā klasē viņa mums teica: „Jūs būsiet nākamā intelligence, lai kur jūs dzīvosiet. Tā ir atbildība par sevi: ko runā, ko dari, ko lasi, kā dzīvo!”

Skolotāja neielaidās plašās diskusijās, bet teiktajam bija dzīla patiesība un gudrība.

Daži saka, ka matemātika ir sausa zinātne, bet šī priekšmeta skolotāji - „sausiņi”. Bet kā es būtu iemācījusies precizitāti, domāšanu, pacietību un rezultātu

tikai ar vienu pareizo atbildi?

Paldies, Skolotāj, ka iemācīji mīlēt matemātiku!!!

Matemātika nepazīst kompromisus un toleranci, kas šodien sadrumstalo sabiedrību. Matemātikai ir tikai viena pareiza atbilde.

Mūsu skolotāja bija patiesā matemātiķe ne tikai skolā ar skolēniem, bet arī dzīvē. Tāda dzīve nav vieglā, bet patiesībā ir liels spēks.

Pirms izlaiduma bija arī žetonu vakars. Mūsu klasei bija jāsagatavo priekšnesums, kas notika jaunuzceltajā ciema klubā, jo vecās skolas telpas bija tiesām palikušas par mazām. Audzinātāja mums deva brīvību un gaidīja tikai rezultātu. Izvēlējāmies A. Sakses „Pasakas par ziediem”. Priekšnesums izdevās pamācošs, kas lika aizdomāties, vai dzīvē varēšu būt tik balts kā jasmīns un neliekties grūtību priekšā; vai būšu narcise, kas mīl tikai sevi.

Mēs bijām draudzīga klase, lai arī audzinātāja ar mums neauklējās, bijām arī jau lieli.

Astoņpadsmit gadi - tas ir izvēles laiks, pa kuru ceļu iesi... vai būsi personība, vai ieplūdīsi ļaužu pelēkajā masā?

Tikai no gadu distances redzu, ka skola ir ielikusi stingrus pamatus, pārējais viss atkarīgs no paša mērķiem un gribas tos sasniegt.

Ar pateicību atceros skolotājus no Ľaudonas vidusskolas. Skolotāju Ā. Mūrmani, V. Dzērvi, A. Indriksolu, U. Dzērvi, A. Zvaigzni, P. Mihailovu, Brovkinu, N. Barkovsku, V. Balodi, O. Grundmani.

Mūsu laikā, kad mācījos skolā, skolotājus uzrunāja tikai - „skolotāj un uzvārds”, tādēļ arī tagad aizmirties pat vārds.

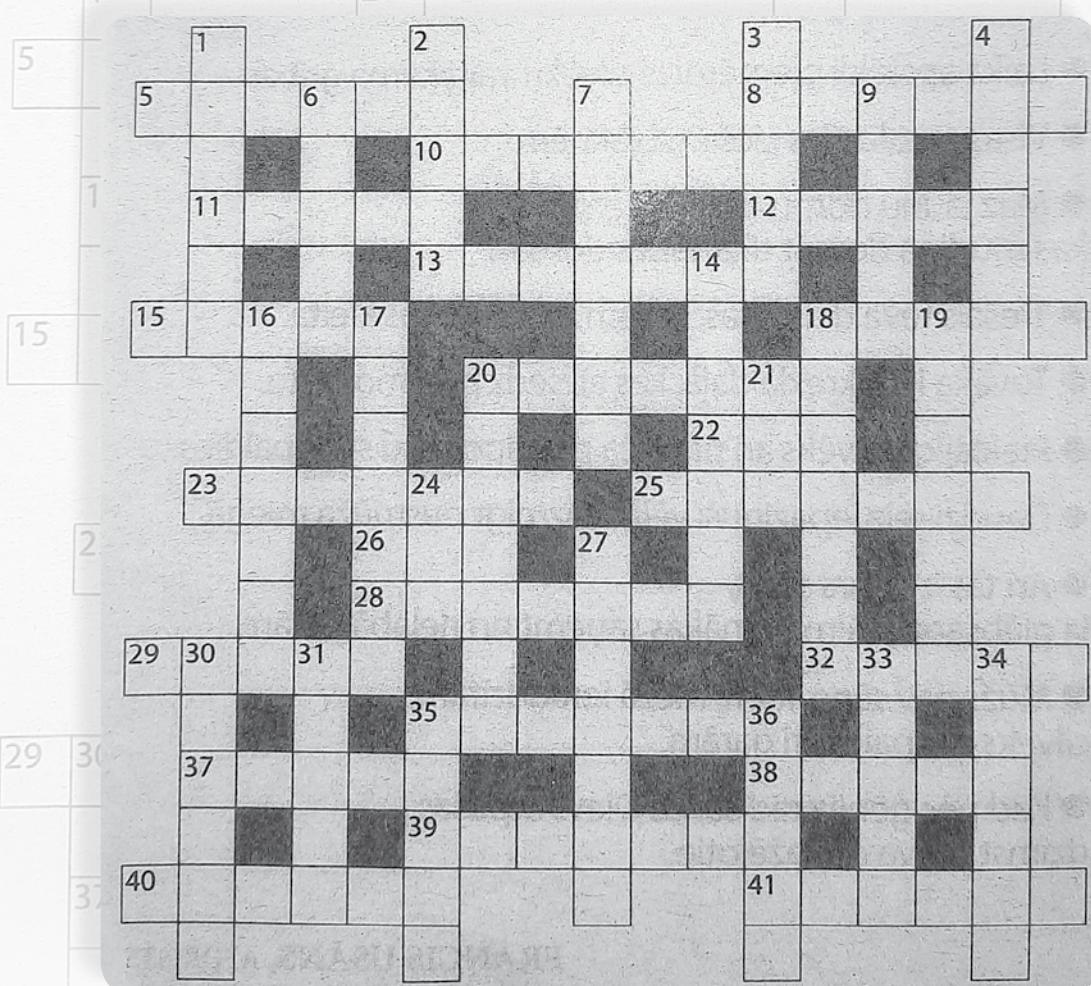
Mīlie, cieniet savus skolotājus, vecākus un cilvēkus ar dzīves pieredzi, un jūs būsiet svēti, jums viss izdosies un jūs atšķirsiet, kas ir labs un kas ir jauns.

Es jūs visus mīlu, esiet iecietīgi un saprotoshi, un dzīve kļūs gaišāka.

Ar cieņu **Benita Karkovska**,
ļaudoniete no 1965. gada

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Horizontāli:

5. Pilsēta ASV Teksasas štatā.
8. Šujampiederumi.
10. Dižskābaržu dz. koka augļi, ko izmanto tautas dziedniecībā.
11. Nolīgt darbā.
12. Aparāts, ar ko var saņemt un nosūtīt informāciju.
13. Samirkušas.
15. Pāreja pār upēm, aizām.
18. Vārda Eduards saīsinājums sarunval.
20. Iesaukas.
22. Žurnāls sievietēm.
23. Skotu izcelesmes angļu dzejnieks (1788-1824).
25. Zobārstniecības materiāli.
26. Divi, abēji.
28. Bikstīt.
29. Skangals.
32. Lielākais sermuļu dz. plēsējs.
37. Atveres.
38. A. Čehova luga „Trīs ...”.
39. Sacensību veids.
40. Slēgta vai valēja mājas piebūve.
41. Konservē ar sāli.

Vertikāli:

1. Pilsēta Floridā, ASV.
2. Starptautisks līgums.
3. Patīkama sajūta alkohola vai narkotiku ietekmē.
4. Dārzeņu virszemes daļa.
6. Iemācīties.
7. Saiva – aušanas piederums.
9. Ierīces zemes apstrādāšanai.
14. Apjukt.
16. Pārklāta ar lapām.
17. Baltas krāsas dārgmetāls.
18. Esība, dzīve.
19. Otra garākā upe Eiropā (ģen.)
20. Baiļu, trauksmes sajūta (ģen.)
21. Apvienoto Nāciju Organizācija.
24. Upe Krievijā – viena no lielākajām pasaulē.
27. Purvaina.
30. Smaržīgi mitru vietu augi.
31. Sulīga (zāle).
33. Sakaru iestāde.
34. Alus ražošanai nepieciešams produkts.
35. Žurnāls dzīvnieku mīlotājiem.
36. Latviešu biologs, politiķis, bijušais Latvijas Ministru prezidents.

Sastādījusi **Sarma Barkovska**

LAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevējadrese: Laudonas pagasta pārvalde, LV 4862, Madonas novads, Reģ. apl. Nr. 1426

Redaktore - Katrīna Melāniņa Klaviņa. Redaktora tālruņu nr.: 64823464, mob.t. 26383881, e-pasts: laudonas.vestis@inbox.lv

Iespriests: SIA "Erante" Madonā, Saieta laukums 2, LV 4801, Madona

Metiens 500 eks. Datorsalikums. Offsetspiedums. Avīzi var lasīt internetā: www.laudona.lv

Iznāk vienu reizi mēnesī. Materiālus avīzei iesniegt līdz katra mēneša 10. datumam.